

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4.50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaie
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Regina MARIA.

La 22 Iulie vechiu (în ziua sf. Maria Magdalena) s'a celebrat oficial ziua onomastică a reginei Maria a României. Omagiile, ce s'au adus augustei suverane cu acest prilej, sunt dovadă de dragoste și alipire cu care regatul român privește la noua lui regină. Pornind pe cărarea glorioasă a înaintașelor Ei Elena Doamna și Carmen Sylva, Majestatea Sa regina Maria și-a asigurat de pe acum cea mai largă popularitate și admirație a supușilor săi, încununându-și fruntea cu lauri, înainte de a și-o fi împodobit cu coroana regală.

Înainte cu doi ani, când holera izbucnise în armata română, a petrecut luni de zile în lazarete, mângâind pe cei ce se sbăteau în chinuri cumplite. Inima ei nobilă bate alături de aceea a fraților noștri din stânga Dunării. Acțiunea pentru regenerarea portului național s'a pornit la curtea română, având regina Maria conducerea acestei reforme în spirit național și artistic. Tot dela curte a emanat gândul luminos de a salva pentru posteritate sidirile monumentale ale Țării Românești; și o vedem pe regina vizitând mănăstiri și biserici de pe valea Teleajenului, în tovărășia Domnului N. Iorga, care dedea cuvenitele explicații din trecutul acestor mănăstiri.

Suverana României este în aceeaș vreme și un distins suflet de poet, care după ce ne-a făcut cinste în fața străinătății, ne-a îmbogățit producția literară cu prestațiuni, cari în vremea din urmă au stors admirația tuturor. În baza principiului unității noastre culturale și a legăturilor

sufletești, ce ne leagă pe românii de pretutindeni, aducem și noi omagiile noastre reginei poete a României, ocrotitoarea celor ce sufer, înțelegătoarea monumentelor de artă ale trecutului și poeta laureată.

Sufletul românesc în războiu.

Frunză verde ca nalba
Săracă nevasta mea.

(op.) E cuvântul înainte din cartea lui Constantin Toader dela regimentul 31, scrisă de pe câmpul de bătaie în ziua de Ispas. Nu-l pasionează nici rezultatele câștigate, nici felul evenimentelor, în centrul cărora se află, gândul și sufletul lui e călător spre casă, unde nevasta și copiii așteaptă zădarnic de atâta vreme dulcile clipe ale revederii.

Cu glas de sărbătoare dă veste despre sine Constantin Toader, în cântec de jale. Sufletul îi tremură din vorbele prinse în formă aleasă și dorul de casă se sbate în rudimentalele lui versuri:

Știe bunul Dumnezeu

Mai vedea-voi satul meu!

Satul din mândru șes al Oltului ori Murășului, de sub crestele Carpaților ori pe revărsările munților cu toate ale lui comori știute numai de el și create numai pentru el. Mai vedea-va lanurile de grâne coapte și porumbul inspicat, valea cu nucii și poiana părului? Și ce soare a strălucit la căratul grâului și nu va fi fost cine să-i mână cei patru cai în răsfațul sunetului clopotului de oaie și a pravului gros răscolat de sbârăitul carelor și tropotul vitelor. Ce mai zi de sărbătoare a plugului va mai fi fost și aceasta în anul acesta! Par'că vede pe Anica, cum umblă buimăcită de gândul lui, cum rupe grebla la fân și își taie degetul la secere. Cum adoarme cu gândul la el și se roagă

mult ingenunchiată cu copiii la icoana Precestei, pentru sănătatea, mântuirea lui...

Și când la o lună, rătăcind pe alte plaiuri, luptând cu alte nații, îi vine răspunsul de acasă dela ai săi și citește:

Constantine cartea ta

Mi-a sfâșiat inima...

i-se împăinginează ochii, lacrămile îl podidesc cu putere și el plânge, plânge...

* * *

Nu știu dacă a-ți observat Dvoastră, că românii noștri corespund de pe câmpul de bătaie cu cei de acasă în — versuri. Și nu știm, dacă ați băgat de seamă, că și aceștia le răspund tot astfel. O uriașe poezie își face nesfârșitul drum de pe plaiurile noastre spre plaiurile streine, în care tremură din sufletul fiecăruia o ascunsă părțică și cari toate laolaltă fac sufletul nostru a tuturor — sufletul neamului românesc.

Se va scrie istoria războiului acesta de multe ori, cifre și date autentice vor ilustra expunerea nefalsificată a evenimentelor. Ziare și însemnări vor apărea, cari vor descrie epizoade și deslega probleme, dar ceace va face pentru noi neperitoare epoca prin cari trecem, ce va trebui să glăsuiască încă mult generațiilor viitoare, vor fi versurile nepretențioase ale miilor și zecilor de mii. Ne va povesti de zilele aceste cu graiul poveștilor, pe struna cântăreților, a barzilor din vechime, literatură, pe care o crează azi un popor — literatura poporală a războiului actual.

Păstrați deci, iubiți frați, cărțile voastre de pe câmpul de bătaie și voi cari le scrieți. Vă vor ceti cu drag scrierile voastre meșteșugite copiii, nepoții vostri și vor soarbe din cuvintele voastre de aur putere și avânt, încredere și duh de bărbăție.

Sunt firm convins, că se va afla la vreme o societate literară, care se aprecieze aceasta mare arătare a sufletului românesc în timpul războiului și n'a scăpa cântecele voastre vrednice de nemurire, ca să rămână pentru posteritate ca neperitor monument al vremilor prin cari treceți voi în primul rând și cu voi întreg neamul românesc.

Tricolorul nostru.

— *Circulara P. S. Părintelui Episcop Dr. Miron E. Cristea al Caransebeșului.* *) —

Un binevoitor necunoscut ne trimite în plic circulara mai nouă a P. S. Părintelui Episcop Dr. Miron E. Cristea de Caransebeș. Îi mulțumim pentru acest serviciu și dăm loc circularii, ce ni-s'a trimis, cu toată plăcerea.

Aceasta cu atât mai vărtos, că circulara e foarte actuală, atingând cu demnitate o chestie, care ne privește pe noi toți.

Iată textul circularii în întregime:

„Încă la finea anului trecut a emis înaltul ministeriu de interne o ordinațiune cu privire la dreptul de întrebuintare a colorilor naționale a diferitelor naționalități, cari formează locuitorii patriei, zicând între altele următoarele:

„E un simpton al vremurilor istorice însuflețirea patriotică, care unește într'un sentiment sublim întreaga cetățenie a statului. Recunoscându-se primejdia comună, au dispărut toate contrastele. Toți cetățenii sta-

*) Articolul îl cunoșteam de mai înainte din circulara mitropolitului, și l-am rezervat să-l remarcăm.

tului s'au unit în simțimentele lor și în voința lor, pentru a apăra tronul și patria. Fiecare își jertfește viața și averea pe altarul patriei cu aceeași voie de jertfă, și nu prin vorbe, ci prin fapte neperitoare dă dovadă despre aceea, că el, și binele și răul, numai în patria aceasta îl poate căuta și afla.

Manifestarea externă a caracterului lor etnic, anume prin folosirea colorilor și insigniilor istorice — continuă acel ordin — nu slăbește patriotismul. Astfel nu este motiv, ca statul să nu permită grupelor singuratică a cetățenilor săi folosirea colorilor, cari trec de expresiunea caracterului lor etnic, și pe temelul tradițiilor și al obiceiului înrădăcinat în popor au fost introduse în uz și au fost folosite și în trecut.

Mănecând dela această atitudine patriotică declar, că naționalitățile din statul ungar pot să folosească colorile lor naționale, izvorâte de fapt din tradiții istorice și obiceiurile populare, — întrucât acelea nu sunt identice cu insigniile vreunui stat străin, — în locuri publice și la ocaziuni publice, în mod neîmpedecat, dacă în acelaș loc și timp colorile naționale magiare să folosească cel puțin în aceeaș măsură.

Dispozițiile contrare de mai înainte se scot din vigoare.”

Considerând marea dragoste, ce a arătat-o totdeauna poporul nostru român față de tricolorul său național; considerând faptul, că aceste colorii, cu cari la zile mari și-a împodobit portul, își au rădăcinile în inșăș inima poporului român, care bate cu căldură — precum pentru tron și patrie — așa și pentru toate comorile, ce formează proprietatea individualității sale etnice: cuprinsul acestei ordinațiuni va fi cauzat de sigur multă bucurie tuturor Românilor din iubita noastră patrie, mai ales, că prin aceasta să pune capăt multor neplăceri, ce s'au ivit în trecutul mai recent din pricina acestor colorii, cerând chiar și jertfe de viață.

Intemeiat pe acest drept și apropiindu-se ziua Maiestății Sale, Preaînălțatului nostru Împărat și Rege, dispun:

1. Ca pe edificiile școlilor ortodoxe române din eparhie să se arboreze la ocaziuni festive — pe lângă stindardul țării — și steagul național-român și Indoeșebii la toate acele ocaziuni, când este prescrisă arborarea stindardului țării.

Tricolorul român roșu-galben-albastru trebuie să fie astfel aplicat, încât colorile să cadă vertical pe ruda steagului. Ruda trebuie să aibă în vârf o cruce, conform ritului din biserica noastră.

2. Aceste steaguri sunt a se procura pe calea „Librăriei diecezane” de aici, care a pregătit la timpul său și stindardele țării pe scama școlilor noastre confesionale, și astfel cunoaște mărimea și forma, ce se recere. Librăria a și primit ordin a procura materialul de lipsă, ca să poată satisface comandelor ce vor urma.

Mulțumitori pentru acest drept, să sperăm cu ajutorul lui Dumnezeu, că vor urma în curând și toate acelea concesii naționale-române și pe terenul politic, cultural și economic, pe cari le așteaptă poporul român din patrie dela cărmuitorii țării, și pe cari steagul tricolor numai le signalizează, ca un simbol pentru curânda lor realizare.”

Caransebeș, în ziua sfântului proroc Ilie, 1915.

„O zi de onoare pentru Românii noștri viteji”, — așa își intitulează ziarul oficial ungar „Pester Lloyd” comunicatul de aseară al feldmareșalului v. Höfer, care vestește lumii că regimentul 50 de infanterie, compus în majoritate de români, a smuls dela ruși într'o luptă de baionete patru puncte de sprjin din jurul cetății Ivangorod. Și celelalte foi magiare se văd silite să releve vitejia ostașilor români, afară bine înțeles de „Pesti Hirlap”, care în ruptul capului

FOIȚA.

Din cele trecute vremi.

— PLEVNA. —

(După Paul Biró).

Plevna azi e un memento.

Se implinesc treizeci și opt de ani de când Goresakov se mândria, că armata rusă va zdrobi cu chipiele oastea turcească, dar abia a răsunat cuvântul de fală când turcii, sub zidurile Plevnei, au înfrânt „falnică armadie” a lui Alexandru al II. Țarul, care a pornit războiul cu disprețul armatei inimice, și cu exagerarea forței armatei lui, după eșecul dela Plevna, a fost silit să recurgă la ajutorul regelui Carol. Cu toate că i-a succes pe turci să-i atragă în războiu, — cu un salt de sportman englez — când în speranța alianței cu cei trei regi, mai ușor putea să-și conducă trupele, direct prin România, în Turcia, totuși n'a putut să se salveze cu puterea proprie din acest impas.

„Direct la Constantinopol!” — a ordonat arhiducele Nicolae, căruia i-s'a concretizat comanda supremă, și fiindcă pătrunderea prin „promenada pasul de pălării” a fost

ușoară, comanda rusească care desconsidera armata română, a lăsat-o îndărăpt pe țărmii din stânga Dunării. Au voit să scuture rușinea de a opera în comun cu armata română. Și ca istoricul, — care avea să cerceteze motivele mobilizării generale a armatei române — să afle oastea României într'un rol demn, au concretizat Suveranului Carol spre pază, primul transport de câteva mii prizonieri turci. Carol jignit de gestul acesta al Țarului, a respins ofertul incompatibil cu demnitatea lui de Suveran. Divergențele au fost tușate, căci armată turcească s'a reorganizat și sub Plevna a dat o înfrângere grosavă armatei rusești.

După eșecul dela Plevna, s'a delăturat conflictul ce ar fi izbucnit pentru violarea sentimentelor armatei române dar soarta vitregă a creat altul, mai marelui armatei române, nu cu mult înainte desconsiderată au fost siliți să-i facă oferte pentru o acțiune efectivă. Documente autentice mărturisesc, că fizionomia Țarului, în decursul schimbului de note cu Domnitorul Carol, juca colorile unui furibund. Desperarea eșecului i-a agravat nervozitatea. În ziua prezintării Țarului la cartierul general, pe fața Suveranului s'a arătat urmele omului ajuns în situație dejositoare. Suveranul Carol își enerează audiența acordată de Țar fără colorii, dar după alte date ale istoriografiei, arhiducele Nicolae l-a interogată,

cu o emoție puțin vădită, că Suveranul vrea să iee comanda peste armată și i-și i-a răspundabilitatea evenimentelor? Când Suveranul a declarat decise, că de cugetul acesta nu absta, tonul conversației a devenit mai dulce. El — a zis Carol — nu se poate supune unui general rus, căci zece generali ruși, pe sigur, pot sta sub comanda lui.

Natural, că situația critică a creat numai o semi aplanare a divergențelor. Comanda peste armatele sale s'a conces Domnitorului, dar, — după cum a declarat atașatul militar Berchtolsheim generalului Beck — Domnitorul Carol, în faptul operațiunilor strategice, a fost silit să promită, că va colabora cu preveveniență” față de Țar și arhiducele Nicolae.

Bechtolsheim ne dă date amănunțite, în cari se caracterizează spiritul de operațiune strategică a armatelor româno-ruse. În arhiva contelui Andrassy se află o colecție de documente istorice, foarte momentuoase, despre divergențele continue dintre ruși și români. Din documentele aceste reiasă, că ofșirimea armatei ruse, a privit ajutorul Suveranului Carol de blăun, au început să se resvrătească și numai intervenția ei binevenită a generalului Mezenzov i-a succes să-i calmeze fără de intervenția României — a declarat suprema comandă — Rusia era nevoită să-și mobilizeze întreagă

ține la tradiția ei de șovinism. Așa în comentariul ce-l face comunicatului lui Höffer, trebuie să strecoare și o mică perfidie la adresa românilor. Căci iată ce spune:

„Din laudele de acum ale comunicatului oficios — revine o parte și românilor, cari în mai multe cazuri suferă de avantajul maghiar.“

Cu alte cuvinte vitejia românilor după cei dela „Pesti Hirlap“ e... împrumutată numai dela trupele maghiare. Cât de puțin cunoaște scriitorul dela aceea foaie șovinistă, istoria atât de bogată în fapte eroice și vitejești ale neamului românesc din Ardeal și Ungaria. „Foaia Pop. Rom.“

Bravura ostașilor români. Onorată Redacțiune! Prin D-Voastră aduc la cunoștință tuturor fraților români, că în 1 Aug. a fost o zi de învingere strălucită pentru Reg. de Inf. 50. Aproape de Ivanogorod au dat asalt asupra inamicului și au făcut 2000 prizonieri, 25 tunuri, 8 mitralieze și nenumărate munițiuni au ajuns în mâinile lor. „Das Regt. hat sich glänzend geschlagen“, — a spus generalul.

Dr. I. Florian, preot mil.

Eroismul românilor. Luptele dela Ivanogorod. Corespondentul de pe câmpul de războiu, comunică ziarului „Az Est“ următoarele: Atacul dela Ivanogorod cunoscut și din comunicatele oficiale a fost exoperat cu frumoase succese de vitezele trupe austro-ungare de sub comanda generalului Kövess. Atacul s'a dat Duminecă dimineața orele 6 prima August. Mai mult de 60 de tunuri au început se asedieze cu mare violență forturile Ivanogorodului. Pozițiile rușilor erau acoperite de norii de fum și pământului spulberat. Prin aceasta am necesitat artileria și cavaleria să se retragă interimal, în cari momente infanteria noastră înainta în salturi. Când cavaleria noastră a ajuns la pozițiile rusești, cari erau construite în formă de etaj, am încetat focul artileriei. Trupele noastre, au dat asalt cu un avânt irezistibil. În special regimentul

de infanterie 50, compus în majoritate din români a asaltat cu mult eroism. După luptă de 10 ore, pozițiile rusești au ajuns în posesiunea trupelor noastre.

„Cine a făcut speculație frauduloasă cu cerealele aduse din România?“ — Sub acest titlu dl Dr. Nicolae Vecerdeea publică un interesant articol în „Gazeta“ de Duminecă, ocupându-se de abuzurile, ce s'ar fi săvârșit cu cerealele aduse din România, abuzuri, de cari s'a făcut pomenire în mai multe ziare ale noastre.

Opinia publică cere cu insistență acum lămurirea acestei chestiuni odioase și dl Dr. N. Vecerdeea este interpretul ei adevărat, când cere, la sfârșitul articolului amintit:

„Mă adresez cu tot respectul dar și cu toată stăruința către „Revista Economică“, organul oficial al băncilor românești din Ungaria și îi propun ca, după ce a spus categoric și în plină publicitate, că s'a convins și știe că speculația frauduloasă cu cerealele din România într'adevăr s'a făcut și după ce, făcând un gest foarte frumos, a și osândit-o foarte aspru și necondiționat, ca pe o adevărată „rimă“ — să facă bine și să spună, tot în plină publicitate, și numele făptuitorilor, pentruca lumea să i cunoască și să se poată feri de ei!“

Nouă manifestație patriotică. (Telegramă omagială a Rutenilor și Românilor din Maramurăș) — După încheierea adunării comitatului Maramurăș, o misiune a populației rutene, sub conducerea vicarului Balogh Mihály s'a prezentat vice-comitetului Nyegre Lázló, în fața căruia au dat expresia sentimentelor neștrămutate față de patrie, loialitatea față de Majestatea Sa și sentimentelor de abnegație ale Rutenilor din Maramurăș. Au mulțumit vicecomitetului, că a luat în apărare poporul rutean, care a fost pentru moment, suspiciosat, relevând, că premierul Tisza a dat preoțimei rutene o satisfacție măgulitoare. După aceste au prezentat vicecomitetului telegrama omagială, adresată Majestății Sale cu următorul cuprins:

„Cu ocazia adunării comitatului, preoțimea gr.-cat. ruteană din Maramurăș, intru-

nindu-se pentru prima oră după invazie, își îndreaptă privirile spre tron și se roagă stăruitor, ca Majestatea Sa să binevoiască prea grațios să primească omagiile preoțimei rutene și ale poporului de sub păstorirea ei. Fiii noștri se luptă cu eroism pe câmpul de onoare pentru Majestatea Sa și gloria patriei ungare, iar noi cultivăm aici acasă, în inimile credincioșilor concrezuți grijii noastre fidelitate și dragoste față de Majestatea Sa și patria ungară.“

Balogh Mihály,
loctiitorul episcopului din Hajdudorogh.

De încheiere, delegațiunea, dând expresiune convingerii, în spiritul episcopului Firczák, că fericirea poporului rutean o poate garanta numai contopirea deplină în patria ungară, a făcut promisiune, că chemarea ei la existență o văd numai în această direcție.

Preoțimea ruteană a adresat o telegramă și contelui Ștefan Tisza, în care în special îi mulțamește, că a luat în apărare preoțimea ruteană. Vicecomitele într'o vorbire emoționată, a mulțumit delegațiunii pentru ținuta înflăcărată și a felicitat călduros declarațiile preoțimei, referitor la contopirea rutenilor, rugând cu stăruință preoțimea, să se nizuiească să stărpescă din inimile poporului orice fire, care ar răsări din vre-o legătură cu ideile schismatice.

În aceeași zi s'a prezentat vice comitetului preoțimea și inteligența română, sub conducerea vicarului Titu Bud și-au dat expresia sentimentelor de loialitate și patriotism a Românilor în care nu-i întrece nici o națiune a patriei, rugându-se să transpună Tronului și primministrului și telegrama lor omagială. Români au adresat Majestății Sale următoarea telegramă omagială:

În calitate de vicar episcopesc al Românilor gr.-cat. din Maramurăș, în numele românilor din acest comitat citez să mă prostern, în aceste zile grele, dar pline de glorie, înaintea tronului Majestății Sale cu cele mai sincere omagii și să talmăcesc credința noastră neclintită, ereditată dela strămoșii noștri, față de dinastia și tronul Majestății

puterea armată, sau zdrobită de turci, să se retragă până la Petrograd. Și, — după cum scrie Okolicsányi din Petrograd contelui Andrassy — un războiu pierdut ar fi dat naștere în capitala Rusiei, la evenimente de mare momentozitate. În cartierul general au erupt murmure contra lui Ignatiev de cari nu a fost cruțat nici Goreskov. Becholtheim anunță contelui Andrassy că generalul Mezenzov vorbește de „ștrengularea aceloră, cari au provocat războiul dezastruos“.

Probele, la cari au fost supuse armatele Țarului, au devenit tot mai acute. Groaza, că Plevna nu se poate asalta, a adus armata rusă într'o situație desperată. Trebuia acceptat planul strategic al Soveranului Carol: cetatea asediată și prin foame silită să capituleze, și de aici campania pornită spre sud. Țarul, suprimat de aceasta situație deplorabilă, suferea mereu. În orele de dimineață până seara târziu, cu respirația încetată, urmarea asediarea fortăreței. Țarul tăcut, ce-ți făcea impresia unui muribund, de aici era însoțit până la cartier de armata de elită. Cei, cari au văzut fața tot mai palidă a Țarului Alexandru II, au cunoscut cea mai tragică luptă sufletească. După eșecul crimeic, Țarul, în neputința de-a ocupa Plevna,

a văzut mormântul visurilor imperialismului slav.

Oastea lui Carol a ocupat Plevna, atotputernicul Țar a primit din mâna armatei desconsiderate cheia Constantinopolului, Plevna.

Cu căderea Plevnei, a fost decisă soarta războiului ruso-turc și Țarul, eșuat trupest și sufletește, a concretizat comanda arhiducei Nicolae. La Kasanlik arhiducele a impus pacea Turciei. Rusia a voit să țină ocupat și pe mai departe regatul Bulgar, iar României, ca și cum amintirea gloriozelor zile dela Plevna ar fi fost ștearsă cu totul — prin anularea păcii dela Paris, a voit să-i răpească o parte din teritoriu Basarabia și să o facă dependentă de Rusia:

Rusia, cu mare grațiositate a dat interimal, revindicări teritoriale și Austro-Ungariei, concezându-i anexarea Bosniei și Herțegovinei. Diplomația austro-ungară, care și-a ținut interesele identice cu independența statelor din Balcani, a văzut, că concesiunile Rusiei nu sunt fără o mascare a păcii mășcate dela Kasanlik. Austro-Ungaria a discutat și lucrat cu multă energie la gruparea popoarelor contra planului de invazie rusească.

Diplomația europeană a pătruns toate sirtelcurile păcii rusești dela Kasanlik, durere, că numai față de recompensiunile convenite regatului Român, s'a văzut neputințioasă. România, prin asediarea dela Plevna, și-a legat soarta de politica Rusiei.

Rusia mărginindu-se la politica ei din Balcani, a răpit cu lăcomie dela România ținutul Basarabiei. În comunicatul din Kasanlik, adresat marelui comandant, arhiducele Nicolae anunță, că condițiile de pace, și o spune fără jenă, sunt stabilite, iretractabil, înainte de ocuparea Plevnei, și în ele era notată și știrbirea regatului Român. Cel mai eclatant document contra istoriografiei rusefile.

Ea e resturnată cu totul și de politica decedatului rege Carol I, care abstragând, că interesele bine concepute ale României, sunt diametral opuse tendințelor Rusiei — sunt un memento istoric, cum știe Rusia să aprecieze și răsplătească triatul act, în care armata glorioasă a Soveranului Carol, s'a dat, sub zidurile cetății Plevna, tributul de sânge, ca mai târziu, drept recunoștință, să fie despoiată mișelește de cea mai scumpă a ei parte.

Voastre, precum și iubirea și statornicia neclintită față de iubita noastră patrie. Bunul Dumnezeu să rănduească, că Regele și Domnul nostru Majestatic să ajungă zilele păcii și ca un suveran puternic să stăpânească în fericire marele său imperiu.

Războiul european.

Budapesta, 4 August. (Oficial).

Frontul rusec. Intre Vistula și Bug inamicul, ce se retrage în diferite secțiuni, a opus rezistență după modul obișnuit. Spre nord de Cholm și Dubionka, în direcția liniilor Swinkal-Lecna-Novoalexandria, s'au dat lupte violente. Pe unele secțiuni ale frontului, inamicul a îndreptat contraatacuri scurte, dar nu a putut contrasta, l-am respins, și noaptea și-a continuat retragerea spre nord. Am ocupat părțile din Ivangorod, ce cad pe țărmurile vestice ai Vistulei. În fața gurei Radomka, pe țărmurile ostice ai râului Vistula, trupele germane din nou au cucerit teren. Trupele noastre între Sokal, Wladimir, Walynsky, au împraștiat un regiment de cazaci. Spre sud-vest de Wladimir, Walynsky se văd mari lupte.

În Galiția ostică, nimic nou.

*

Budapesta, 5 August. (Oficial).

Frontul rusec. Șirul luptelor lungi succese date de trupele aliate în decursul lunii Maiu, lângă Duna-jez, în Galiția, Polonia sudică și în Polonia rusească de nord, și în regiunile de ost ale mării, au fost în-cununate cu ocuparea Ivangorodului și Varșoviei. Trupele noastre, eri au intrat în Ivangorod. Azi, trupele germane a principelui de Bavaria, Leopold au pătruns în capitala Poloniei rusești, Varșovia.

Intre Vistula și Bug trupele aliate înaintează în prigonirea inamicului spre nord. Cavaleria austro-ungară a ajuns la Uscilug, iar cavaleria germană la Wladimir—Wolinskij. De altcum situația a rămas neschimbată.

Frontul italian. Pe frontiera Tirolului numai în regiunea pasului Kreuzberg s'au dat lupte. Eri dimineată, mai multe divizii din regimentul italian 92 au dat atac la Nemesalpes (nord-ost de Kreuzburg) care a eșuat total. Inimicul după amiază s'a retras în pădurile situate spre sud. După o luptă scurtă am respins atacul dela Seikofel. Divizia inimică a avut cel puțin 100 morți. Intre cari mai mulți ofițeri. Perderile noastre, în luptele aceste au fost bagatele. De eri după amiază, în districtul Görz italienii din nou a început un foc viu. Atacurile infanteriei inamicului pornite spre sud de Sdraussina, asupra pozițiilor noastre de pe platoul Doberdo, au fost respinse de focul artileriei noastre. Pe celelalte fronturi nu sunt de semnalat evenimente esențiale.

Frontul apusean. În Vozezi din nou se dau lupte la Lingekopf și spre sud de el. De altfel evenimente mar-cante nu s'au întâmplat.

Frontul ostic. În Kurland cavaleria germană a respins pe cea rusă din localitățile Somogitia, Genaize, Jrschi și Onikechty, cu ocaziunea aceasta și prin luptele secerate spre ost de Poniewiec, azi și eri am făcut prizonieri 2225 ostași, între cari și 2 ofițeri. Armatele generalilor Scholtz și Galwitz înaintează. Atacurile rușilor date la Lomza, Ostrow, Wiskow, au rămas fără efect. Am prins 22 ofițeri și 4840 ostași și am capturat 12 mitralizeze. Trupele germane a prințului Leopold azi noapte au ocupat și linia internă de fortificații a Varșoviei, aici ariergardele rusești au opus rezistență îndârjită. Azi după amiază, trupele noastre au ocupat orașul. La Ivangorod și nord de el situația e neschimbată. Intre Bug și Vistula superioară urmărim pe inamic. Spre ost de Bug cavaleria germană a ocupat Wladimir—Wolinskij.

Invitare la abonament.

Onorații noștri abonați sunt stăruitor invitați a ne trimite abonamentul la Unirea pe semestrul al II-lea al acestui an. Rugăm mai ales pe domniirestanțieri, binevoiască a grăbi cu achitarea restanțelor, având și noi grele obligamente.

Red. și Administrația.

Diverse.

Noua acțiune de pace a Pontificelui. După nouile evenimente ce se așteaptă pe fronturile din Polonia rusească, Pontificele Benedict XV. va trimite, un nou manifest de pace Domnitorilor combatanți, fiindcă vrea să impedece o a doua campanie de iarnă.

Anul școlar ce vine. Ministrul de culte și instrucție publică a dat o circulară, în care înștiințează școlile secundare, că noul an școlar se va începe pretutindeni în localurile provizorii de până acum, cu puterile didactice câte sunt la îndemână și cu luarea în considerare a numărului maximal de ore, conform dispozițiilor publicate pentru anul școlar trecut.

Apel. Asociația romano catolică regnicolară se adresează prin un apel către poporul întreg din Ungaria, și-l roagă să serbeze ziua de 20 August n. 1915 a Sfântului Ștefan. În ziua aceasta se vor face mari procesiuni în capitală. Asociația regnicolară stă cu plăcere la dispoziția aceloră, cari voesc cu acest prilej să călătorească la Budapesta.

Manevrări române la frontiera Basarabiei. Din sursă neutrală se comunică, că statul român vrea să țină mari manevrări la frontiera Basarabiei.

Moștenitorul de tron al Sârbiei anunță o nouă ofenzivă. Ziarul „Localanzeiger” comunică: Moștenitorul Alexandru a dat următorul ordin de zi: Fiindcă în Franța, la frontierele Italiei și câmpiile Poloniei se dau lupte vehemente, și nouă ni-se impune să smulgem sabiile din teacă și să înfăptuim problemele naturale.

Încordarea relațiilor sârbo-bulgare. Din Petrograd se anunță: Ziarul „Birsevița Vjedomosti” din cercuri diplomatice e informat, că guvernul bulgar în timpul apropiat va înainta guvernului sârb pretenziunile concretizate.

Atac general contra Dardanelor. Trupele aliate de câteva zile bombardează forturile interne dela Dardanele cu mari forțe. Tunurile de năi au bombardat trei zile și trei nopți neîntrerupt. Acțiunea năilor de războiu e acompaniată de activitatea potențată a trupele engleze și franceze, a căror activitate imense de artilerie concludă la începutul unui atac general.

Căderea Dardanelor? Presa franceză leagă mari speranțe de cuvintele rostite la despărțire de Bruillard, noul comandant al flotei franceze ce operează la Dardanele. În decursul lunii curente, a zis Bruillard, operațiunile dela Dardanele se vor încheia și în 20 August trupele ententei vor intra în Constantinopol.

Necrologul Italiei. Tipografi din Viena publică, pe cărți postale ilustrate, încadrate în doliu următorul necrolog nostim:

„Subscriși cuprinși de adâncă scârbă, aducem cu bucurie la cunoștința puținelor popoare cinstite ale pământului, rămase încă neutrale, știrea despre repausul fostului aliat de omenie Italia, carele în 23 Maiu 1915 la orele 4 p. m. cu suferințe înveninate și astute, după primirea banilor lui Iuda întărit cu mângâierile falselor sacrame-nente (numită Entente) a trecut în urma infidelității, a grandomaniei și a poftii nesătule după țări, după o vieță de parasit de 33 ani, la prietiniții săi vrednici.

Prohodul s'a ținut în aceeași zi în palatul ces. reg. a Ministeriului de esterne, Viena I. Ballhausplatz Nr. 2, efeptuindu-se totodată și ștergerea lui din registrul omenimii.

Înmormântarea se va ține cu elan militar sub bubuitul tunurilor pe cel mai nou câmp de războiu.

Austro-Ungaria, Imperiul German
ca frați vitregi

Turcia

ca soră adoptivă.

Necrolog. † Valeriu Popescu paroh gr-cat. al Dârgei și viceprotopop după un morb scurt și greu a trecut la cele veșnice la 2 August la orele 11 din noapte, în anul 43 al vieții și 20 al preoției.

Osemintele pământest s'au așezat spre veșnica odihnă în cimiterul bisericii gr-cat. din Dârgia.

Odihnească în pace!

Posta Administrației.

Am primit și chitam abonamentele dela: *Avasútfalu* pe 1915 sem. 1-iu. — *Rohi* pe 1/6 1909—1/3 1912. — *Marca* pe 1915 sem. 2-lea. — *Órboldogfalva* pe 1915 rata 1-iu. — *B. Tr. Feneș* pe 1/12 1907—1/10 1911. — *Ticvaniu mare* pe 1914 și 1915. *Seini* pe 1/3 1900—1/2 1903. — *Kovács* pe 1912. Pe trecut s'a chitat în Posta adm. a. c. Nr. 54. șirurile de desupt. Nrii reclamați se spedează. Epist. de asemenea. — *Benefalău* pe 10/10 1913—20/11 1914. — *Doborcsány* pe 1915 sem. 2-lea. — *Sintea* pe 1915 sem. 1-iu. — *Misztótfalu* pe 1/7 1914—1/7 1915. — *Somály* pe 1914. — *Cordău* pe 1915 sem. 2-lea. — *Casina Brașov* pe 1915 pã-trarul 3-lea.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Augustin Gruția.